

— (Priloga Vrtcu.) —

Št. 8.

Ljubljana, dné 1. avgusta 1905. XIII. tečaj.

Ženjica.

Dozorela je pšenica.
Sredi širnega polja;
Urno v roke srp, ženjica,
Da bo zrnje prej doma.

Veter veje po poljani,
Lahno s klasjem šepeta:
„Pride smrt ob uri rani,
Vsaka bilčica bo šla!“...

Veter klasje pripogiba,
Da ihtí in da šumí —
Naj se, naj se še pozíba, —
Dokler smrt ne prihití ...

Slavko Slavič.

Na polju.

Na polju žito že zori,
Vesel je kmetičev obraz,
Ko vidi, da se trudil ni
Zastonj pomladni čas.

Le pridno sej, mladina ti,
Dokler ti sije še pomlad,
Da bodeš kdaj na stare dni
Obilen žela sad.

Osojski.

